

dens jeg anbefaler at stemme mod de Vædringsforslag, som ere stillede af det ærede Medlem for Holbæk Amts 3dje Valgkreds.

Harald Jensen: Heller ikke jeg skal trætte Tinget med Gentagelser. Det forekommer mig, naar man ser tilbage paa de Dages Forhandlinger, der ere gaaede, at der er talt ganske tilstrækkelig i denne Sag, men det forekommer mig ogsaa, at man maa gøre sig klar over, at de Ord, som ere faldne, til en vis Side have været talte ligesom for høve Dren. Det har været ligegyldigt, hvilke Grunde der have været fremdragne; der er fra den anden Side med en vis Overlegenhed set ned paa dem. Da 2den Behandling af dette Forslag begyndte her, erindrer jeg, at den ærede Ordfører udtalte, at han skulde ikke blande sig synderlig mere i Debatten; nu kunde Tingets Medlemmer for ham have Lov til at tale saa meget, som de vilde. Jeg skal nu ganske vist indrømme, at den ærede Ordfører har en længere politisk Praksis at vise tilbage paa end vi yngre Medlemmer; men det forekommer mig dog alligevel, at naar vi se hen til, hvilke Grunde der ere fremkomne fra den ene Side og fra den anden Side, have vi Grund til at beklage os over den Medfart, der er bleven os yngre til Del. Der har ved denne Sag været et ulideligt Hastværk, det kan ikke skjules. Den ærede Minister har ikke haft Tid til at konferere med Udvalget, og mange andre Forhold ere traadte til, som skarpt og grelt have viist, med hvilken feberagtig Sver det gjaldt for de Herrer — jeg havde nær sagt sammenhørende — at føre denne Sag gennem Tinget her. Om det er af Hensyn til dem, som den ærede Ordfører flere Gange har talt om, nemlig Hensynet til Landarbejderne, der, som han sagde, skulde have Støtte gennem dette Lovforslag, veed jeg ikke; men tror den ærede Ordfører det, saa beror det paa et Fejlsyn, og det antager jeg, at Sommeren nok vil vise. Naar vi en Gang komme ud omkring paa Landet, til Arbejderne, til Bølgene, antager jeg, at den ærede Ordfører og hans Venner skulle faa at mærke, at det beror paa et Fejlsyn, hvis de ved denne Reform tro at kunne støtte Landarbejderne og derved Landbruget. Jeg kunde have Grund og Lyst til at udtrykke det saaledes, om det end kan være lidt skarpt, at jeg snarere tror, det er Frygten for Sommeren, som driver de Herrer til at føre denne Sag saa hovedfulds igennem, fordi de ligesom føle, at komme vi Sommeren over, og Sagen ikke bliver gennemført i denne Samling, turde det være, at det ikke

bliver til noget med hele denne store samfundsreddende Reform, som her fremsættes. Naar vi slutte denne Sag i Folketinget, som vi vel gøre i Dag, kunde der være Grund til at se, hvilke Resultater denne Sag har bragt, hvilke Resultater den har ført os til. Jeg skal da her henvise til, at den har ført dertil, at medens vi efter Valgene kom ind med en stor, stærk og enig Opposition mod den Regering, som hidtil har forvaltet vort Land paa en Maade, som ingen Frihedsmand kan sympatisere med, komme vi, naar vi ere færdige med denne Historie, og denne Reform er gennemført, hjem med en splittet Opposition. Lad det nu være, at jeg paa Omraader har kæmpet mod den Del af Oppositionen, som hører under Venstre, — een Ting have vi dog været enige om, nemlig at sætte Skulder mod Skulder mod den Regering, som for Djebliffet sidder ved Magten her i Landet. Nu se vi derimod, at Oppositionen er splittet, og det er det, vi komme hjem med. Det ærede Medlem for Bræsto Amts 2den Valgkreds (Zeldhusen), tror jeg, det var, talte forleden Dag om at komme hjem med noget. Sa dertil kan kun siges, at naar vi rejse hjem, rejse vi hjem med denne splittede Opposition; vi rejse hjem med den ærede Konsejlspræsidents Haab om, hvad han udtalte forleden Dag, at dette Forslag maatte hidføre en tilfredsstillende Løsning af Toldreformen, altsaa en Toldreform, saaledes som Regeringen og som Landstinget ønsker den. Det er dette Haab, vi rejse hjem med, og saa kan ganske vist det ærede Medlem for Bræsto Amts 2den Valgkreds komme hjem med den ærede Konsejlspræsidents Haab og Højre samtidig med en provisorisk Finanslov, og vi saa da at se, hvad Bølgene synes bedst om. Jeg kunde ønske at knytte et Par Bemærkninger til § 3 i Lovforslaget, som det foreligger, og i hvilken der staar, at der skal henlægges et Fond til Alverdomsforførgelse. Jeg har før udtalt det, og jeg skal udtale det nu igen, at jeg har ikke stor Tillid til denne Fond. Jeg tror ikke, at den nuværende Regering er den Regering, som man skal betro Overophyret eller Tilsynet med en saadan Fond, eller at opbevare en saadan Fond for Folket. Jeg tror, at det meget let kan gaa med denne Fond som med den øvrige Del af Statskassens Penge, at den bliver brugt trods Bevillingsmyndighedens Vilje. Jeg skal henvise til, at det ser mærkeligt ud, det, der staar nu, efter at det er oplyst, paa hvilket løst Grundlag en saadan Distat maa hvile, idet det, efter hvad der er fremkommet fra Bryggerierne, ser ud til helt at kunne omgaaes, saaledes at der ingen Skat kommer